

Tirsdag d. 15. oktober 2019

Familie

Det er svært at komme bagefter.
Det tænker man ikke over
medmindre man altså er nummer fire
i søskendeflokken
og vi oveni købet er blevet leveret i to runder:

Første runde blev leveret i en mørk
og tynd udgave
der viste sig at være meget mærkelig
eftersom de hele tiden insisterede på
at være de voksne
selvom det i virkeligheden var omvendt.

I anden runde kom der en lysere og rundere udgave og det var altså her jeg kom sidst; det var nok et uheld, men ikke desto mindre kom jeg ind i denne verden.

Jeg må nok sige, at jeg var meget forundret da jeg slet ikke havde forventet at komme så tidligt og så samtidig være den sidste.

Ikke desto mindre sidder jeg nu her og skriver som en gal; måske er det et ubevidst håb om at kunne indhente de andre.

Nu hvor min ældste bror
har forladt os andre tre
ser det jo ud til, at der er lys
for enden af tunnelen.